UNIONIN TUOMIOISTUINEN TUOMIO (kolmas jaosto)

2 päivänä joulukuuta 2010 *

Asiassa C-199/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Latvia) on esittänyt 30.4.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 4.6.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Schenker SIA

vastaan

Valsts ieņēmumu dienests,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit D. Šváby (esittelevä tuomari), E. Juhász, G. Arestis ja T. von Danwitz,

* Oikeudenkäyntikieli: latvia.

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Schenker SIA, edustajanaan valdes loceklis A. Tauriņš,

– Valsts ieņēmumu dienests, asiamiehenään A. Drulle,

– Latvian hallitus, asiamiehinään K. Drēviņa ja K. Krasovska,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Sauka ja L. Bouyon,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000 (EYVL L 188, s. 1; jäljempänä tullikoodeksin soveltamisasetus), 6 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Schenker SIA (jäljempänä Schenker) ja Valsts ieņēmumu dienests (Latvian veroviranomainen, jäljempänä VID) ja joka koskee jälkimmäisen päätöstä olla antamatta sitovaa tariffitietoa nestekidenäytöt (LCD) -nimellä kutsutuista tavaroista sillä perusteella, että useita eri tavaralajeja varten oli esitetty vain yksi sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi), 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Henkilön, joka pyytää tulliviranomaisilta tullilainsäädännön soveltamista koskevaa päätöstä, on toimitettava näille viranomaisille kaikki asian ratkaisemiseen tarvittavat tiedot ja asiakirjat.”

4 Tullikoodeksin 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Henkilö voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta.

Pyyntö voidaan evätä, jollei se liity tosiasiallisesti suunniteltuun tuonti- tai vientitapahtumaan.”

5 Tullikoodeksin 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on kirjallisesta hakemuksesta ja komiteamenettelyä noudattaen määritettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti annettava sitovia tariffitietoja tai sitovia alkuperätietoja.

2. Sitova tariffitieto tai sitova alkuperätieto sitoo tulliviranomaisia tiedon saajaan nähden ainoastaan tavaran tariffin luokittelun tai vastaavasti tavaran alkuperämäärityksen osalta.

– –

3. Tiedon saajan on voitava todistaa täydellisen vastaavuuden vallitsevan:

– tariffien osalta tullille ilmoitetun tavaran ja tiedossa kuvatun tavaran välillä.

– –

4. Sitova tieto on voimassa tariffien osalta kuusi vuotta ja alkuperän osalta kolme vuotta siitä ajankohdasta, jona se on annettu. Poiketen siitä, mitä 8 artiklassa säädetään, tieto on mitätöitävä, jos se perustuu hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

– –”

6 Tullikoodeksin soveltamisasetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä osastossa tarkoitetaan:

1) sitovalla tiedolla tariffia koskevaa tietoa tai alkuperää koskevaa tietoa, joka sitoo yhteisön kaikkien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisia, kun 6 ja 7 artiklassa määritellyt edellytykset täyttyvät:

– –.”

7 Tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus on esitettävä kirjallisesti ja osoitettava joko sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille tulliviranomaisille, jossa tai joissa kyseistä tietoa käytetään, taikka sen jäsenvaltion toimivaltaisille tulliviranomaisille, johon hakija on sijoittautunut.

Sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus on tehtävä lomakkeella, jonka malli esitetään liitteessä 1b.

2. Hakemus sitovasta tariffitiedosta saa koskea ainoastaan yhtä tavaralajia; hakemus sitovasta alkuperätiedosta saa koskea ainoastaan yhtä tavaralajia ja yhdenlajista alkuperän määrittämisen mahdollistavaa seikkaa.

3. A) Hakemuksessa sitovasta tariffitiedosta on ilmoitettava erityisesti seuraavat tiedot:

a) tiedon saajan nimi ja osoite;

b) hakijan nimi ja osoite, jos tämä ei ole tiedon saaja;

c) tullinimikkeistö, johon tavara on luokiteltava. Jos hakija tahtoo, että tavara luokitellaan johonkin [tullikoodeksin] 20 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tai 6 kohdan b alakohdassa mainittuun nimikkeistöön, kyseinen nimikkeistö on nimenomaisesti mainittava hakemuksessa sitovasta tariffitiedosta;

d) yksityiskohtainen tavaran kuvaus, jonka perusteella se voidaan tunnistaa ja sen luokittelu tullinimikkeistöön voidaan määrittää;

e) tavaran koostumus ja sen määrittämiseksi mahdollisesti käytetyt tarkastusmenetelmät, jos tämä vaikuttaa luokitteluun;

f) mahdollisesti mukaan liitettävät näytteet, valokuvat, piirustukset, luettelot tai muut asiakirjat, joiden avulla tulliviranomaiset voivat määrittää tavaran oikean luokittelun tullinimikkeistöön;

g) aiottu luokittelu;

h) suostumus toimittaa tulliviranomaisten pyynnöstä mukaan liitetyistä asiakirjoista käännös kyseisen jäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä;

i) merkintä luottamuksellisina käsiteltävistä tiedoista;

j) hakijan maininta siitä, onko hakijan tiedon mukaan [unionissa] jo haettu tai annettu sitova tariffitieto samanlaista tai samankaltaista tavaraa varten;

– –

4. Jos hakemuksen vastaanottamisen jälkeen tulliviranomaiset katsovat, ettei hakemus sisällä kaikkia tarvittavia tietoja, jotta ne voisivat ilmaista kantansa asiaan perehtyneinä, niiden on pyydettävä hakijaa toimittamaan puuttuvat tiedot.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 Schenker esitti 15.2.2005 VID:lle hakemuksen saadakseen sitovan tariffitiedon nestekidenäytöistä (LCD), jotka oli sen näkemyksen mukaan luokiteltava tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004 (EUVL L 327, s. 1; jäljempänä yhdistetty nimikkeistö), liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 9013 80 20. Schenker ilmoitti asianomaisten tavaroiden kuvauksena, että kyse oli sähkölaitteiden valmistusosina käytettävistä nestekidenäytöistä ja että tällainen tavara ei voi yksin vastaanottaa tai käsitellä itsenäisesti minkäänlaisia tietoja.

9 VID:n mielestä Schenkerin hakemus ei ollut tullikoodeksin 6 artiklan 1 kohdan ja tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen, ja se kieltäytyi antamasta sitovaa tariffitietoa. Se katsoi yhtäältä, ettei Schenker ollut esittänyt

riittäviä tietoja kyseisten tavaroiden luokittelemiseksi, ja toisaalta, ettei se ollut jättänyt erillisiä hakemuksia niiden erilaisia ominaispiirteitä vastaavasti, vaikka nestekidenäyttöjä oli olemassa erikokoisina eli 26-, 29- ja 32-tuumaisina.

10 Schenker valitti VID:n päätöksestä Administratīvā rajona tiesaan (alueellinen hallintotuomioistuin) ja voitti asian sekä tässä sen ensimmäisenä oikeusasteena ratkaisseessa tuomioistuimessa että muutoksenhakuvaiheessa Administratīvā apgabaltiesassa (hallinnollinen muutoksenhakutuomioistuin). Jälkimmäinen katsoi, ettei mikään tullikoodeksin tai tullikoodeksin soveltamisasetuksen säännös ollut esteenä sille, että yhdessä sitovaa tariffitietoa koskevassa hakemuksessa esiintyy useita yhteen ja samaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen luokiteltavia tavaroita.

11 VID teki seuraavaksi kassaatiovalituksen Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentsiin, joka päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [tullikoodeksin soveltamisasetuksen] 6 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että sitovaa tariffitietoa koskevan hakemuksen vuoksi on annettava sitova tariffitieto samanlaisista tavaroista, joilla on yhteinen liikenimi, tuotenumero tai mikä tahansa muu tavaran erottava eli sen yksilöivä kriteeri?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

12 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti sitä, onko tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa ilmaistua

edellytystä, jonka mukaan sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus voi koskea vain yhtä tavaralajia, tulkittava siten, että tällaisen hakemuksen on rajoituttava yhteen tavaraan eikä se voi siten koskea eri tavaroita, vaikka niiden väliset erottavat seikat ovat vähäisiä.

13 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymys johtaa tutkimaan sitä, kuuluvatko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset nestekidenäytöt tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ”ainoastaan yhteen tavaralajiin”.

14 Aluksi on todettava, ettei tullikoodeksiin tai tullikoodeksin soveltamisasetukseen sisälly minkäänlaista määritelmää jälkimmäisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa olevalle käsitteelle ”ainoastaan yksi tavaralaji”. Näin ollen sen tulkitsemiseksi on otettava huomioon mainitussa säännöksessä käytetyt ilmaisut, sen asiayhteys ja tarkoitus (ks. vastaavasti asia C-98/07, Nordania Finans ja BG Factoring, tuomio 6.3.2008, Kok., s. I-1281, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

15 Tässä yhteydessä on ensin todettava, että kyseisen 6 artiklan 2 kohdan sanamuodon, jossa viitataan ”ainoastaan yhteen tavaralajiin”, mukaan sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus saa koskea eri tavaroita, jos ne kuuluvat samaan tavaralajiin. Kun otetaan huomioon jälkimmäisen ilmaisun tavanomainen merkitys, vain ominaisuuksiltaan samankaltaiset tavarat voivat kuulua ”ainoastaan yhteen tavaralajiin”.

16 Toiseksi sen määrittämiseksi, mitkä erottavat seikat ovat esteenä mahdollisuudelle katsoa ominaisuuksiltaan samankaltaisten tavaroiden kuuluvan tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ainoastaan yhteen tavaralajiin,

on huomattava, että sitovaa tariffitietoa koskevan järjestelmän tarkoituksena on antaa taloudelliselle toimijalle oikeudellinen varmuus silloin, kun tavaran tariffiluokittelu on epäselvä (ks. asia C-315/96, Lopex Export, tuomio 29.1.1998, Kok., s. I-317, 28 kohta). Niinpä sitova tariffitieto takaa saajalleen tavaran luokittelemisen tiettyyn tariffinimikkeeseen, minkä ansiosta on mahdollista tietää etukäteen, mikä on maksettavan tullin määrä suoritettaessa mainittua tavaraa koskevat tullimuodollisuudet.

17 Lisäksi järjestelmällä helpotetaan tullin itsensä toimintaa, koska niiden tavaroiden, joita tällainen tieto koskee, tariffiluokittelu on ratkaistu kaikkien mainitun tiedon voimassaoloaikana tehtävien, mainittuihin tavaroihin liittyvien myöhempien tulli-ilmoitusten osalta (ks. em. asia Lopex Export, tuomion 19 kohta).

18 Jotta sitovia tariffitietoja koskevan järjestelmän tavoite voitaisiin saavuttaa, tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 3 kohdassa asetetaan tällaista tietoa hakevalle velvollisuus esittää hakemuksessaan tavaran yksityiskohtainen kuvaus sekä kaikki hyödylliset seikat, jotka auttavat tulliviranomaisia ratkaisemaan oikein kyseisen tavaran tullinimikkeistön mukaisen luokittelun.

19 Kun otetaan huomioon kyseisen säännöstön päämäärä, tavaroiden ei voida katsoa kuuluvan tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteen ainoaan tavaralajiin, vaikka niiden ominaispiirteet olisivat samankaltaiset, jos ne voidaan luokitella tullinimikkeistön eri nimikkeisiin tai alanimikkeisiin. Useiden tavaroiden, jotka voivat kuulua eri nimikkeisiin tai alanimikkeisiin, sisällyttäminen

samaan sitovaa tariffitietoa koskevaan hakemukseen paitsi vaikeuttaa tulliviranomaisten työskentelyä voi myös merkitä huomattavaa riskiä hakemuksessa esitettyjen tietojen virheellisestä arvioinnista ja siten tavaroiden luokittelun ratkaisemisesta virheellisesti.

20 Näin ollen sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus ei voi koskea eri tavaroita, vaikka niiden ominaispiirteet olisivat samankaltaiset, jos näiden tavaroiden välisillä erottavilla seikoilla voi olla vaikutusta niiden tariffiluokitteluun.

21 Pääasian tapauksessa on todettava, että pääasian valittaja esitti sitovaa tariffitietoa koskevan hakemuksen poistaakseen erilaisten nestekidenäyttöjen tariffiluokitteluun liittyvän epävarmuuden. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että hakemus koski erikokoisia eli 26-, 29- ja 32-tuumaisia näyttöjä. Jos oletetaan, kuten pääasian valittaja väittää, että nestekidenäyttöjen koko oli ainoa erottava seikka hakemukseen sisältyvien tavaroiden välillä, on todettava, että tämä erottava seikka ei ole merkityksetön kyseisten näyttöjen tariffiluokittelun kannalta.

22 Vaikka nimittäin pääasian valittajan sitovaa tariffitietoa koskevassa hakemuksessaan ehdottama luokittelu on yhdistetyn nimikkeistön nimike 9013, jossa ei mainita tavaran kokoa niiden tekijöiden joukossa, joilla on merkitystä sen luokittelemisessa mainitun nimikkeen alanimikkeisiin, ehdotettu luokittelu ei sido tulliviranomaisia. Kuten asiassa C-16/08, Schenker, 11.6.2009 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-5015, 19, 20 ja 30 kohta) ilmenee, käsiteltävän asian tosiseikkojen tapahtumisaikaan vallinnut epävarmuus nestekidenäyttöjen tariffiluokittelusta koski olennaisilta osin niiden

luokittelua yhdistetyn nimikkeistön nimikkeisiin 8528, 8529 tai 9013. On todettava, että nimikkeeseen 8528 kuuluvan tavaran koko voi olla merkityksellinen seikka sen luokittelemisessa johonkin mainitun nimikkeen alanimikkeistä.

23 Tässä tilanteessa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten näyttöjen, joiden välillä on erottavia seikkoja, jotka eivät ole merkityksettömiä niiden tariffiluokittelun kannalta, ei voida katsoa kuuluvan tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ainoastaan yhteen tavaralajiin.

24 Esitettyyn kysymykseen on edellä todetun perusteella vastattava, että tullikoodeksin soveltamisasetuksen 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus voi koskea eri tavaroita sillä edellytyksellä, että ne kuuluvat ainoastaan yhteen tavaralajiin. Vain ominaispiirteiltään samankaltaisten tavaroiden, joiden väliset erottavat seikat ovat merkityksettömiä niiden tariffiluokittelun kannalta, voidaan katsoa kuuluvan mainitussa säännöksessä tarkoitettuun ainoastaan yhteen tavaralajiin.

Oikeudenkäyntikulut

25 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000, 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus voi koskea eri tavaroita sillä edellytyksellä, että ne kuuluvat ainoastaan yhteen tavaralajiin. Vain ominaispiirteiltään samankaltaisten tavaroiden, joiden väliset erottavat seikat ovat merkityksettömiä niiden tullitariffiluokittelun kannalta, voidaan katsoa kuuluvan mainitussa säännöksessä tarkoitettuun ainoastaan yhteen tavaralajiin.

Allekirjoitukset